

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۳۰

احسان الله ارینزی

افریقا

(قسمت صدودوم)

زیمبابوی Zimbabwe

(قسمت دوم)

جغرافیای اقتصادی:

نظر اجمالی: زیمبابوی یکی از کشور های در حال انکشاف افریقا است. کمبود زیر ساخت های اقتصادی مانند ریل، خطوط آهن، شاهراه ها، کمبود انرژی برق، ضعف مدیریت سالم، نبود و یا کمبود سهولت های قانونی و حقوقی، کمبود کادر های مسلکی و امثال آن، منازعات میان اقوام و قبایل، ناتوانی ارگان های برنامه ریز و قروض سنگین خارجی از جمله مشکلاتی اند، که اقتصاد زیمبابوی با آن دست و پنجه نرم میکند.

بی ثباتی و بی امنیتی، مظاهرات و اعتصابات دوامدار، فساد اداری و اثرات مهلک کوید 19، مشکلات اقتصادی این کشور را طی سه سال گذشته دو چند آن نموده است. استخراج، پروسس و صدور چند قلم مواد معدنی و عواید سکتور زراعت و مالداري ستون فقرات اقتصاد زیمبابوی را تشکیل میدهد.

رشد اقتصادی این کشور در سالهای 2020 و 2019 منفی 8 و 6.4 بود، در سال 2021 به مثبت 8.5% رسید که یک موفقیت بزرگ بشمار میرود. انفلاسیون در زیمبابوی نزدیک به 100% است که یک آفت فوق العاده را نسبت به سال 2020 که 55.7% بود، به نمایش میگذارد.

51% مردم و خاصاً جوانان این کشور بیکار هستند که یک معضله بزرگ اقام بحساب میرود.

تولید ناخالص داخلی GDP: 56.24 بلیون \$ (2023).

رشد سالانه تولید ناخالص داخلی یا GDP: 5.34%

عاید سرانه سالانه: \$ 3400

ساختار سکتوری تولید ناخالص داخلی: زراعت 4.1%، صنعت 26.3% و خدمات 62.4% (2023).

انفلاسیون: 104.7% (2022).

نیروی کار: 6.38 میلیون نفر (2024). زراعت 67.5%، صنعت 7.3% و خدمات 25.2% (2017).

نرخ بیکاری: 8.6% (2024).

زندگی زیر خط فقر: 38.3% (2019).

بودجه: عواید 17 میلیون \$ و مصارف 23 میلیون \$ (2018).

صنعت: استخراج و پروسس زغال سنگ، طلا، پلاتینیم، الماس متالیک، مس، نکل و قلعی، ذوب آهن، چوب، سمنت، مواد کیمیایی و کود، منسوجات، ملبوسات، پاپوش، مواد خوراکی، روغن مانند چای، بوره، گوشت، سبزی و نوشابه ها؛ اشیای پلاستیکی، ادویه، اشیای فلزی و صنایع دستی.

رشد سالانه تولیدات صنعتی: 3.1% (2023).

تولید برق: 2.47 میلیون kW (2020). از تیل 32.9%، از انرژی آفتابی 0.1%، از آب 65.3% و از سایر

منابع جدید 1.7% (2020).

مصرف برق: 10.92 بلیون kWh (2019)،

صادرات برق: 504 میلیون kWh،

د پانو شمیره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

واردات برق: 1.61 بلیون kWh،
تولید تیل خام: 800 بیرل - روز (2021)،
ذخیره تیل: صفر بیرل (اول جنوری - 2021)،
مصرف تیل: 27300 بیرل - روز (2019)،
واردات تیل: 26400 بیرل - روز،
تولید گاز: صفر متر مکعب - سال (2021)،
مصرف گاز: صفر متر مکعب - سال،
ذخیره گاز: صفر متر مکعب (اول جنوری - 2021).
زراعت: 42.5% زمین های زیمبابوی کشت میشود که 10.9% آن تحت زرع بوده و 31.6% آن را چراگاه ها تشکیل میدهد. 39.5% زمین های زیمبابوی را جنگلات و 18% باقی مانده را کوه ها، دریاها، شهرها، مناطق کار و تولید و محلات بود و باش روستایی تشکیل میدهد. در سال 2012 موازی 1740km² زمین زیمبابوی کشت میشود. 67.5% مردم این کشور در عرصه زراعت، مالداري و کارهای متمم و جنگلداری مصروف کار اند و 12% تولید ناخالص داخلی ازین سکتور بدست می آید. چوب، جوارى، گندم، پنبه، تنباکو، قهوه، نیشکر، خسته، چای، ارزن، مانیاک، لوبیا، میوه ها، سبزی، گوشت، لبنیات، تخم مرغ و علوفه محصولات مهم زراعتی و مالداري این کشور محسوب میشوند.
مالداري: زیمبابوی بخاطر داشتن چراگاه های سرسبز وسیع محلی مناسب برای نگهداشتن حیوانات اهلی چه در خانه ها و چه در فارم های دولتی و خصوصی است. گاو 5.6 ملیون، بز 3.97 ملیون، گوسفند 700000، خوک 279000، حیوانات بارکش و مرغ خانگی و فارمی 55 ملیون.
معادن: مس، سنگ آهن، زغال سنگ، طلا، لیتیم، وانادیم Vanadium، اسبستوس، نکل، قلعی، کوبالت، منگنیز، یورانیم و پلاتینیم.
صادرات: به ارزش مجموعی 7.60 بلیون \$ (2023).
طلا، مس، پلاتینیم، اسبستوس، چای، بوره، گوشت، تنباکو، منسوجات، البسه و مصنوعات دستی.
شرکای بزرگ تجارتي: امارات متحده عربی 45%، چین 18%، افریقای جنوبی 15%، موزمبیق 4% و هانگ کانگ 2% (2023).
واردات: به ارزش مجموعی 10.29 بلیون \$ (2023).
ماشین آلات، فابریکه ها، وسایط نقلیه و پرزه جات (همه 39%)، تایر و تیوب، اشیای نیمه ساخته شده صنعتی و وسایل برقی جمعاً 18%، مواد کیمیایی 15%، تیل و محصولات پتروشیمی (10%)، مواد خوراکی، منسوجات، اشیای استهلاکی، ادویه و اسلحه و مهمات.
شرکای بزرگ تجارتي: افریقای جنوبی 37%، چین 15%، باهاماس 5%، سنگاپور 5% و امارات متحده عربی 4% (2023).
قروض خارجی: 6.67 بلیون \$ (31 دسمبر - 2023).
واحد پولی: دالر زیمبابوی (Zimbabwean Dollars (ZWD).
یک دالر امریکایی = 26.97 دالر زیمبابوی (30 جون 2025).
سال مالی: از اول جولای تا 30 جون سال آینده.
سیستم وزنی: متریک و اوزان محلی.
ترانسپورت: زیمبابوی 3427km خط آهن (313km برقی)، 97267km سرک (18481km پخته و 78786km خامه)، 223km راه آبی داخلی و 270km پایپ لاین برای انتقال تیل تصفیه شده دارد.

میدانهای هوایی: مجموعاً 196 (2021)	پخته 17	خامه 179
رنوی طویلتر از 3047m	3	-
رنوی از 2438m تا 3047m	2	-
رنوی از 1524m تا 2437m	5	3
رنوی از 914m تا 1523m	7	104
رنوی کوتاه تر از 914m	-	72

میدان هلیکوپتر: 5 (2021).

تاریخ ایجاد شرکت خدمات هوایی ملکی درین کشور، به سال 1946 برمیگردد. Central African Airways در آن وقت بحیث شرکت مختلط نیاسالند، رودیشیای جنوبی و رودیشیای شمالی شروع فعالیت نموده بود. این شرکت در سال 1967 Air Zimbabwe نامیده شد که ملکیت دولت زیمبابوی است. Exec Air دومین شرکت این خدمات است که در سال 1972 تاسیس شده است. امروز زیمبابوی 4 شرکت (2 خصوصی) مسافری، چارتر و کارگویی ملکی دارد که در سال 2020 با 12 بال طیاره 289000 مسافر و 670000 mt-km مال التجارة را انتقال داده اند. 1.71 میلیون موتر تیزرفتار، بس، لاری، تانکر و سایر وسایط نقلیه ساختمانی و معدنکاری.

بنادر: بینگا Binga و کاریبا Kariba.

مخابرات: کد تلفون (00263). تعداد تلفون های دیجتل 310000 و همراه 15 ملیون (2023). سیستم تلفون زیمبابوی باوجود مشکلات اقتصادی رشد میکند. ازدیاد مالیات دولتی نرخ بلند انفلاسیون طی 7 سال گذشته از مشکلات اساسی رشد سریع سکتور مخابرات و IT این کشور بحساب میروند. در حال حاضر 4 شرکت خصوصی (2 دولتی و 2 خصوصی) درین کشور سرمایه گذاری نموده است.

ارتباط از طریق کیبل نوری با کشور های همسایه و بعد به کیبل های زیر آبی، زیمبابوی را با کل جهان وصل نموده است.

زیمبابوی برای ماهواره انتلسات بحر اتلس در خاک خود، یک ستیشن زمینی دارد. رسانه ها: رادیوها و تلویزیون ها در زیمبابوی دولتی هستند، خانواده هایی که فیس داده میتوانند؛ برنامه های تلویزیونی خارجی را از راه ماهواره و آنتن دیده و شنیده میتوانند؛ اما مردم دهنشین مشکلاتی دارند. تلویزیون های زیمبابوی هنوز دیجتل نشده اند. تلویزیون و رادیوهای زیمبابوی به زبان های انگلیسی، شونا و سندیبیلی نشرات دارند.

شرح وسایل انتشاراتی موجی در زیمبابوی (2021)			
مراکز نشرات رادیویی	FM ، AM = 2 = 41	کل تعداد رادیو	3 ملیون
مراکز نشرات تلویزیونی	دولتی = 3 خصوصی = 17	کل تعداد TV	2.4 ملیون

کود انترنت: Zw.

مشترکین انترنت: 5.31 ملیون. 38% مردم (2023).

انکشاف اجتماعی: زیمبابوی بحساب تولید ناخالص داخلی و عاید سرانه سالانه؛ از ممالک عقبمانده افریقا و جهان شمرده میشود. به اساس معلومات CIA World Factbook – 2023 هر باشنده این کشور سالانه بطور متوسط \$ 3400 عاید دارد که حدود 8 - 9 بار بیشتر از عاید مردم افغانستان است.

86.5% مردم زیمبابوی بالای 15 سال (مردان 88.5% و زنان 84.6%) دارای تعلیمات متوسط، مسلکی و یا عالی هستند، تعلیم و تربیه برای اطفال 6-12 سال الزامی و رایگان است، جوانان بطور متوسط 10 سال درس میخوانند، به اساس معلومات WB تقریباً 96% اطفال واجد شرایط به مکاتب میروند، دولت 0.4% تولید ناخالص ملی را به امر انکشاف معارف و تحصیلات عالی اختصاص داده و با سکتور خصوصی یکجا درینمورد کار میکند. تعلیم و تربیه در زیمبابوی از کودکستان آغاز و به پوهنتون به پایان میرسد. رفتن به کودکستان نه الزامی و نه رایگان است.

مکاتب ابتداییه 7 سال (7-13 ساله) است که متعلمین در آن 40 هفته در سال مطابق نصاب تعلیمی دولت درس میخوانند. زبان درسی در مکاتب دهاتی شونا یا ندیبیلی و انگلیسی است، در حالیکه متعلمین شهری به زبان انگلیسی آموزش می بینند. فارغ التحصیلان صنف 7 بعد از یک کانکور شامل لیسه ها میشوند که 4 سال و دو بخش دارد ساینس و اجتماعیات. فارغین صنوف 11 باید بعد از یک کانکور در مضامین انگلیسی، تاریخ، ریاضی، ساینس و یک مضمون مسلکی و یا زبان و ادبیات به دو سال باقیمانده میروند که در حقیقت آماده گی برای پوهنتون است. وزارت معلومات زیمبابوی در عین حال مسوولیت تحصیلات فنی و مسلکی را نیز دارد که 2 - 4 سال وقت را در برمیگیرد. دوره های 4 ساله انستیتوت های است که سند فراغت لیسانس صادر میکند. مکاتب 2 ساله فنی و مسلکی که در کل شهرها میسر هستند، جوانان را برای کار در 30 دیپارتمنت مختلف تدریس نموده و با کار عملاً آشنا میسازند. زیمبابوی یکی از کشور های است که مکاتب مخصوص برای اطفال و جوانان معیوب و معلول دارد. به اساس Wikipedia در حدود سه صد هزار طفل و جوان این کشور کم یا زیاد معلولیت دارد.

زیمبابوی 7 پوهنتون مهم دارد که از طرف دولت و یا موسسات مذهبی اداره میشوند. این کشور یک پوهنتون مخصوص دختران و یک پوهنتون آموزش از راه دور نیز دارد، که تحت نظر وزارت تعلیمات عالی، ساینس و تکنالوژی اداره میشوند.

پوهنتون زیمبابوی اولین موسسه تحصیلات عالی این کشور است، که در سال 1952 با توامیت پوهنتون لندن ایجاد شده و حال در 10 فاکولته و 54 دیپارتمنت بیش از 12000 محصل دارد. سکتور خصوصی این کشور نیز 27 موسسه تحصیلات عالی دارد.

شرح مراکز تعلیمی زیمبابوی (2021)			
نوع مرکز تعلیمی	تعداد مرکز	مجموع آموزنده	مجموع آموزگار
مکاتب ابتدایی	40000	2400000	80000
لیسه ها	2840	1700000	56700
مکاتب فنی و مسلکی	50	30000	2000
تحصیلات عالی	36	94100	8000
مکاتب مخصوص معیوبین	40	26000	1500

زیمبابوی 27 روزنامه و هفته نامه و بیش از 90 ماهنامه و گاهنامه دارد که 85% به زبان های انگلیسی، ندیبلی و سایر زبان های محلی به نشر میرسند. هر سال بطور متوسط 400 عنوان کتاب جدید علمی، هنری، ادبی، تکنیکی و معلوماتی نشر می شود و هر نفر سالانه بطور اوسط 0.8Kg کاغذ را برای نوشتن، خواندن و نشرات به مصرف می رساند که یک رقم خوب در افریقا است.

محیط زیست در زیمبابوی بخاطر کمکاری حکومت، ضعف نسبی اقتصادی و ذهنیت پایین مردم خساره مند گردیده و این کشور با مشکلات زیادی دست به گریبان است. توجه به صحت عامه نیز به دلایل فوق درین کشور از ستندرد های جهانی سایر دور مانده، توجه دولت کم است و بیمه های وجود ندارد که در اوقات مریضی، بیکاری، پیری، معلولیت، تقاعد و مرگ با نیازمندان کمک کند.

دولت زیمبابوی 2.8% تولید ناخالص داخلی خود را به صحت مردم اختصاص داده (2021)، افزایش سالانه نفوس 1.95% است (2022) که در دنیا درجه چهل و چهارم را به خود اختصاص میدهد، در 1000 طفل نو تولد 28.53 نفر میمیرند که در دنیا پنجاه و هشتم میشود، عمر وسطی مردم به 63.32 نزدیک شده، یک زن در کل عمر بطور وسطی 3.89 طفل بدنیا می آورد که در دنیا جایگاه سی ام را دارد، 9.7% کودکان زیر پنج سالگی وزن کافی ندارد، 97.9% مردم به آب صحتی آشامیدنی دسترسی دارند، 96.1% تشنابها صحتی و عصری اند، حدود 227000 نفر با HIV/AIDS زندگی میکنند. هر سال بطور متوسط 17000 نفر بعلت این مریضی میمیرند و در 100000 نفر 193 نفر توبرکلوز دارند، که یکی از بلندترین ها در جهان است.

به سبب حاکمیت رسوم قبیلوی و سطح پایین آگاهی عامه حقوق زنان بیشتر درست مراعات نمیشود و زنان از دوران طفولیت تا پیری، مشکلات زیادی را تحمل میکنند.

در زیمبابوی به هر 6.1 نفر یک TV، به 5 نفر یک رادیو، به 30 متعلم یک معلم، به 25 محصل یک استاد، به 50 نفر یک تلفون دیجتل، به هر نفر 0.9 تلفون همراه، به 5000 نفر یک داکتر عمومی و به 590 نفر یک بستر شفاخانه میرسد، 53% مردم برق (شهری 89% و دهاتی 36%) (2019) و 38% انترنت دارند.

قوای مسلح: قوای زمینی زیمبابوی، قوای هوایی و مدافعه هوایی، امنیت دولتی و پولیس.

سن خدمت عسکری: 18 ساله، مدت خدمت 2 سال، داوطلب،

سهم مصارف نظامی در تولید ناخالص داخلی: 0.4% (2024).

منازعات منطقوی: زیمبابوی در سال 2004 بالای اعمار پولی اعتراض داشت که بوتسوانا و زامبیا بالای دریای زامبیزی اعمار مینمودند، زیرا سرحدات بوتسوانا، زامبیا و زیمبابوی در دریای زامبیزی هنوز بطور دقیق روشن نشده بود. در ماه می 2021 زامبیا و بوتسوانا کشور همسایه خود زیمبابوی را، در آخرین مرحله اعمار این پل بزرگ شریک پروژه ساخته و به منازعه پایان دادند.

افریقای جنوبی واحدهای نظامی خود را در سرحدات موزببق، زیمبابوی و لیسوتو جابجا نموده تا از رفت و آمد غیرقانونی و انتقال اسلحه و مواد مخدر بین این سه کشور جلوگیری نماید.

مواد مخدر: از خاک زیمبابوی برای ترانزیت شاه دانه افریقا و هیرویین، ماندراکس Mandrax و Methamphetamine آسیای جنوبی به سوی افریقای جنوبی استفاده بعمل میآید.

مهاجرین و بیجاشده گان داخلی: 12360 مهاجر و پناهجوی ج د کانگو و 10000 مهاجر موزمبیق در خاک زیمبابوی بسر میبرند که معلوم نیست، چه وقت به اوطان خود مراجعت خواهند نمود. قاچاق انسانی: زیمبابوی بحیث کشور مبدا، مقصد و ترانزیت مردان، زنان و کودکانی شناخته میشود که برای انجام کارهای شاقه و تجارت جنسی پیشکش میگردند. گفته میشود که تعداد زیاد دختران و زنان جوان که در کشور افریقای جنوبی به تجارت جنسی مصروف هستند یا اتباع زیمبابوی هستند و یا از راه زیمبابوی میگذرند. از کودکان و نوجوانان زیمبابوی در امور قاچاق مواد مخدر نیز کار گرفته میشود. قوانین دولتی زیمبابوی جوابگوی اینگونه جرایم و قاچاق انسانی نیست و امکانات دولت برای جلوگیری از استخدام زنان و کودکان برای کارهای سخت و فحشا محدود است.

تاریخ: افراد قوم کارانگا که یکی از اقوام زمانه های باستانی جنوب افریقا است و یک شعبه از نژاد شونا شمرده میشود؛ قبل از قرن 10م در سرزمینی که بین دریاهای زامبیزی در شمال و لیمپوپو در جنوب قرار دارد، زنده گی میکردند که آثار باستانی فراوانی بجا گذاشته اند.

در حال حاضر باستان شناسان دیوارها، کانال ها و چاه های آبی پیدا کرده اند، که نشاندهنده مدنیت باستانی در زیمبابوی است. مورخین میگویند افراد قوم بوشمن که در بوتسوانا زنده گی میکنند، نیز منسوب به قوم کارانگا هستند. افراد قوم بانتو که در امور تفحص و استخراج فلزات مهارت زیادی داشتند، از قرن 5 تا قرن 8 آهسته – آهسته درین سرزمین جابجا شدند که وسایل بهتر فلزی ساخته میتوانستند. تعداد زیادی از قبایل و طوایف بانتو در قرن 5 در سرزمین امروزی زیمبابوی جابجا شده بودند. عرب ها در قرن 8 به این منطقه رسیده و در امور تجارت مصروف شدند.

طی سالیهای قرن 16؛ امپراطوری مونو موتاپ Monomotop در خاک زیمبابوی امروزی بمیان آمد که موزمبیق امروزی و ملاوی نیز در حدود قلمرو آنها شامل بودند. آنان با مسلمانان و سایر همسایه گان روابط دوستانه یی داشتند و در حال پیشرفت بودند. مونوموتاپ رهبر قوم کارانگا بود که برای زنده گی بهتر مردم مصروف کار و پیکار بود. بمرور زمان قوم کارانگا ناتوان شد و روتسی ها جانشین آنها شدند که با شوناهای امروزی و کارانگاها ارتباط نسبی داشتند. روتسی ها معادن زرخیز زیمبابوی را بدست آوردند و از تجارت آن بهره برداری میکردند.

در سال 1834 زیمبابوی مورد حملات زولوها Zoloo قرار گرفت. آنها تعدادی از شهرها را ویران کردند، روتسی ها مغلوب گردیده و مجبور شدند که به سمت غرب مهاجرت نمایند. بدنبال این وحشت و دهشت، بهره برداری از زمین های زراعتی کم شد، کار استخراج معادن متوقف گردید و آثار تهنیب و تمدن کارانگا و روتسی از دیده ها پنهان شدند.

در نیمه اول قرن 19 سرزمین زیمبابوی به دو حصه تقسیم گردید. منطقه تحت حاکمیت شونا در شمال شرقی و منطقه تحت کنترول پادشاهی زولو - انابله در جنوب شرقی. در نیمه قرن 19 درحالیکه جرمنی، برتانیای و پرتگال برای تصرف این منطقه باهم در حال رقابت بودند، برتانیای غالب گردید و سیسل جان رودیس برتانوی Cecile Rhodes در سال 1889 این منطقه را به کمک نظامیان تحت کنترول شرکت برتانوی افریقای جنوبی قرارداد و آنرا بنام رودیشیا معرفی کرد. نام ایکه از نام رودز گرفته شده است.

در نتیجه تسلط روزافزون سیسل رودیس، افریقای ها آهسته آهسته مغلوب و محکوم و انسانهای سفید پوست غالب و حاکم میشدند و مالکیت آنها بالای زمین های سرسبز و حاصلخیز یقینی تر میشد که وسعت زیادی داشتند. در نتیجه یک معامله میان سیسل رودیس برتانوی مالک شرکت انگلیسی افریقای جنوبی و لوبنگویلا پادشاه Lobingoylla انابله امتیاز استخراج معادن به این شرکت داده شد. در همین حال دولت برتانیای نیز مسوولیت های امور تجارت، مهاجرت، ارتباط، ترانسپورت و برقراری امنیت سرزمین انابله را به سیسل رودیس سپرد.

در اواسط نیمه اول قرن 20 سرزمین رودیزیا – رودیشیا به دو حصه تقسیم شد. منطقه زامبیا یا رودیشیای شمالی بطرف شمال دریای زامبیزی و زیمبابوی یا رودیشیای جنوبی بسوی جنوب دریای زامبیزی. بعد ازین تقسیمات دوره مدیریت کمپنی سیسل رودیس پایان رسید و مسوولیت اداره هر دو منطقه را دولت برتانیای به عهده گرفت و به رودیزیا جنوبی خودمختاری منظور نمود.

برتانیای در سال 1953 فدراسیونی را از یکجا نمودن رودیشیای شمالی، رودیشیای جنوبی و نیاسالند (ملاوی) ایجاد نمود که مرکز آن سالیبوری (هراره) امروزی بود و بنام فدراسیون رودیشیا – نیاسالند یاد میشد. این فدراسیون بخاطری با مخالفت سیاه پوست ها روبرو شد که سفید پوست ها تمام امور سیاسی و اداری آن را به عهده گرفتند و سیاه ها در آن سهمی نداشتند.

از سال 1953 تا 1963 هزاران سفید پوست اروپایی درین فدراسیون جابجا شدند تا از معادن و ثروت های این سرزمین بهره برداری کرده بتوانند.

سیاه پوست های ساکن این فدراسیون از سال 1960 تا 1963 چند بار برای درهم شکستن فدراسیون و برای آزادی سرزمین های شان قیام کردند؛ اما از سوی عساکر برتانوی و اجیران آنها بشدت سرکوب میشدند. سرانجام برتانوی

ها در سال 1964 این فدراسیون را تجزیه کرد و به هر یک از کشور های مشمول آن یعنی رودیشیای شمالی، رودیشیای جنوبی و نیاسالند حیثیت مستعمره علحیده را منظور نمود.

در سال 1965 ایان اسمیت Ian Smith فرمانروای سفید پوست رودیشیای جنوبی آزادی این کشور را اعلان کرد که باعث اعتراض شدید هزاران سیاه پوست شد. بعد از این نبرد های مسلحانه، به رهبری دو حزب عمده اتحاد ملی افریقایی (زانو ZANO) و اتحاد مردم افریقایی زیمبابوی (زاپو ZAPO) بر علیه سیاست های اپارتاید یا تبعیض نژادی سفید پوست ها و ایان سمیت آغاز شد.

به تدریج جنگ آزادی شدت میگرفت و آزادی خواهان راه و روش اپارتاید را محکوم میکردند. در نتیجه اعتصاب ها، مظاهرات و منازعات صدها نفر در رودیشیای جنوبی کشته شدند. برتانوی ها ظاهراً اعلان آزادی رودیشیای جنوبی را محکوم کردند، آن را به رسمیت نشناخت و ادعا میکرد که باید برای سیاهان در انتخابات حق کلان تر به رسمیت شناخته شود. سیاه پوست ها از جنگ دست نکشیده و این معامله را بعنوان توطیه مشترک برتانیا و ایان اسمیت محکوم میکردند و در همین حال مردم از سوی حکومت ایان اسمیت نیز سرکوب میشدند. قانون اساسی جدید سیاه پوست ها را از مجلس نماینده گان کشور بیرون کرد. تنها دو کشور پرتگال و افریقای جنوبی، این حکومت را به رسمیت شناختند.

اقتصاد رودیشیای جنوبی در نتیجه اعتصاب های پیهم و مسلسل مردم و کارگران زیان دید و با مشکلات زیادی مواجه گردید و واهمه در هم شکستن اقتصاد بمیان آمد.

گروه های مسلح آهسته – آهسته بیشتر مسلح و مجهز شدند و آتش جنگ مشتعل تر شد. در جریان این جنگ دو ساله هر دو طرف تلفات و خسارات سنگینی را متحمل شدند. در سال 1968 پنج نفر رهبران سیاه پوست ها از سوی حکومت رودیشیای جنوبی اعدام شدند.

یکسال بعد در روشنی قانون اساسی جدید، نظام جمهوری در رودیشیای جنوبی ایجا شد و دولت روابط خود را با برتانیا قطع کرد.

مذاکرات صلح جویانه میان رهبران ملی رودیشیای جنوبی و ایان اسمیت در سال 1978 آغاز گردید. ایان اسمیت میخواست قدرت سیاسی را به سیاه پوست ها منتقل نموده و برای سهم بیشتر سفید پوست ها در تشکیلات دولت آینده زمینه سازی کند.

رابرت موگابی و جوشوا نکومو رهبران ZANO و ZAPO اتحاد ملی افریقایی زیمبابوی و اتحاد مردم افریقایی زیمبابوی، این تصامیم را نپذیرفتند و جنگ ادامه یافت. در سال 1979 انتخابات برگزار گردید و رهبر مذهبی موزوروا بحیث نخستین نخست وزیر سیاه پوست این کشور سوگند وفاداری یاد کرد.

اسقف موزوروا قبلاً از مبارزات مسلحانه آزادی خواهان حمایت میکرد؛ اما بعضی از آنها مخالف نظریات او بودند و به همین سبب جنگ ادامه یافت و تغیر مثبت دیده نشد.

درحالیکه جنگ های شدید از سوی جنگ جویان رابرت موگابه و جوشوا نکومو بر ضد دولت موزوروا دوام داشت؛ ایان اسمیت، موگابه، انکومو و نماینده گان برتانیا در لندن با همدگر وارد گفتگو و مذاکره شدند. درین کنفرانس که برای یافتن راه حل منازعه در سال 1979 تشکیل شد، تصمیم گرفته شد تا در سال 1980 انتخابات عمومی برگزار گردد. درینجا این سخن قابل یادآوری است که نخست وزیر موزوروا، نام رودیشیای جنوبی را به زیمبابوی تبدیل نمود بود.

بعد از برگزاری انتخابات رابرت موگابی بحیث صدراعظم و کنعان بنانا بحیث رئیس جمهور انتخاب شدند. همزمان با انتخابات هزاران سفید پوست دوباره از زیمبابوی بسوی اروپا برگشتند و یا در افریقا به کشورهای دور و نزدیک کوچ کردند. برتانیا استقلال این کشور را روز 18 اپریل به رسمیت شناخت و زیمبابوی عضویت سازمان ملل متحد را بدست آورد.

در سال 1981 میان رابرت موگابی رهبر ZANO و جوشوا نکومو رهبر ZAPO اختلافاتی بمیان آمد و جنگ های خونینی درگرفت. طی نخستین مراحل این جنگ افراد ZAPO شکست خوردند.

رابرت موگابی باز هم در انتخابات سال 1985 زیمبابوی آرای مردم را بدست آورد. در سال 1987 قانون اساسی جدید نافذ و شورای ملی متشکل از دو جرگه کار خود را آغاز کرد. در سپتمبر 1987 کنفرانس سران ممالک غیرمنسلک در هراره یا سالیسبوری قبلی تشکیل گردید. رابرت موگابی بسیار زیاد کوشش میکرد که نتایج مطلوب و بهتر از آن بدست آید که در نتیجه آن سیاست نژادپرستانه جمهوری افریقای جنوبی محکوم گردید و اعضای کنفرانس این سیاست زیان آور را بمردم جهان معرفی کردند. در انتخابات سال 1990 رابرت موگابی باز هم بحیث رئیس جمهور انتخاب شد.

در انتخابات سال 1996 تقریباً 68% مردم در انتخابات شرکت نکردند. اما رابرت موگابی بار دگر اکثریت آرا را بدست آورد و مقام اول خود را حفظ کرد.

در سال 1997 تظاهرات گسترده‌ای در اعتراض به پایین بودن سطح معاشات و امتیازات مامورین و کارگران صورت گرفت که سرانجام با افزایش 20% حقوق کارگران پایان یافت. در سال 1998 گران فروشی و بالارفتن بهای مواد خوراکی بحدی رسید که مستمندان و نیازمندان فروشگاه‌ها را چور و چپاول کردند.

در همین سال 800 قطعه زمین سفید پوست‌ها از سوی دولت ضبط و به نیازمندان سیاه پوست تقسیم گردید. 420 مزرعه دگر سفید پوست‌ها نیز یک سال بعد از آن بالای نظامی بی زمین تقسیم گردید. امریکا و برتانیا از رابرت موگابی خواستند که از تصرف کردن ملکیت سفید پوست‌ها خود داری کند؛ اما موگابی به اعتراض آنها توجهی نمیکرد.

در انتخابات سال 2000، جنبش برای تغییر دموکراتیک 57% آرا را بدست آورد و ZANO اکثریت خود را در مجلس نماینده گان این کشور از دست داد.

در سال 2001 باز هم مزرعه سفید پوست‌ها بالای سیاه پوست‌ها تقسیم گردید. در انتخابات سال 2002 باز هم رابرت موگابی برنده شد که نتایج آنرا تعداد زیادی از احزاب و ناظرین نپذیرفتند و عضویت این کشور در جامعه ملت‌های مشترک المنافع برای یک سال به تعلیق درآمد.

رابرت موگابی که از وقت استقلال تا سال 2017 رییس جمهور زیمبابوی بود، در اواسط سال از کار برکنار گردید. وی طی 12 سال تعداد زیادی از کشتزارها و مزارع سفید پوست‌ها را بالای سیاه پوست‌ها تقسیم کرد. در نتیجه مالکان این مزارع بصورت عموم از زیمبابوی بیرون رفتند و این کشور با کمبود شدید مواد خوراکی روبرو شد. در انتخابات سال 2002 باز هم موگابی در قدرت باقی ماند. انتخاباتیکه از موارد زیاد تخطی و تقلب در آن یاد میشد. در سال 2005 عملیات اعاده نظم و امنیت در پایتخت هراری، از سوی رابرت موگابی آغاز گردید که در نتیجه آن 700000 حامی مخالفان خانه‌ها و کاروبارهای کوچک شان را از دست دادند. در سال 2007 نرخ مواد غذایی از سوی موگابی ترتیب گردید که مغازه‌ها را خالی ساخت و مردم با مشکلات زیادی دست به گریبان شدند.

در انتخابات ماه مارچ سال 2008 زیمبابوی، مورگان سبان گیرای Morgan Tsvangirai رهبر مخالفان موگابی، آرای زیاد بدست آورد؛ اما اکثریت لازم را بدست آورده نتوانست که بتواند تنها حکومت کند. در مرحله دوم انتخابات مورگان از اشتراک در آن محروم گردید و دهها نفر از کسانی که با برگزاری انتخابات موافق و یا مخالف بودند، یعنی از میان طرفداران مورگان و موگابی در شهر هراری کشته شدند. بعد از آن جامعه جهانی پیشنهاد کرد که مردم زیمبابوی موگابی را بحیث رییس جمهور و مورگان را بحیث نخست وزیر بپذیرند و این منازعه را به پایان برسانند. اداره جدید کار خود را در ماه فبروری سال 2009 آغاز کرد؛ اما رهبران دولت و حکومت نتوانستند که در مسایل مهم کشور به توافق برسند.

روز اول اگست 2013 مردم باز بسوی انتخابات رفتند و برای برگزیدن رییس جمهور، 210 عضو شورای ملی و اعضای شوراهای محلی رای دادند. رابرت موگابی رهبر هشتاد و نه ساله باز هم آرای مردم را بدست آورد و برای هفتمین بار بحیث رییس جمهور این کشور انتخاب گردید. طرفداران مورگان می گفتند که این انتخابات شفاف و عادلانه نبود، اما مسؤل نظارت انتخابات افریقا اولسون اوباسانجو Olusegun Obsanjo که انتخابات را شفاف و عادلانه و مسالمت آمیز دانست.

در ماه نومبر 2017 معاون اسبق ریاست جمهوری E. Mnangwa به ریاست جمهوری رسید و این وقتی ممکن گردید که نظامیان برای کناره گیری رابرت موگابی دست بکار شدند. در انتخابات سال 2018 Mnangwa با رای مردم بحیث رییس جمهور سوگند وفاداری یاد کرد.

سالهای 2019 و 2020 مظاهرات و اعتصابات بخاطر کنترل انفلاسیون و گرانی قیمت‌ها کل کشور را بی نظم ساخته بود. شیوع وبای کوید 19 وضع را بحرانی تر ساخت و عواید کشور را کاهش داد. مشکلات ایکه حل آن به وقت، امکانات، اراده و حکومتداری خوب نیاز داشت.

اقای ننگوا در انتخابات سال 2023 نیز رای آورد و تا حال (اواسط 2025) در قدرت میباشد.

روابط افغانستان با زیمبابوی: افغانستان کشور مستقل زیمبابوی را در سال 1994 به رسمیت شناخت.

نخستین سفیر افغانستان در هراری سخی دانشجو بود، اما زیمبابوی سفارتی در کابل نداشت و افغانستان نیز به سبب مشکلات اقتصادی در سال 1995 سفارت خود را بست. بعد از آن تا حال کدام گام مثبت درین زمینه برداشته نشده است.